

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več vkup hodi . . . . . 2 K, če samo edne . . . . . 3 K.		Za amerikance, če jih več vkup hodi . . . . . 4 K 20 f, če samo edne . . . . . 5 K 40 f.
--	--	--

Cena vsakoga falata domá je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.

Dobijo se
v Čerensoveih pri **KLEKL**
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naroč
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam naznája.

Nedela po Risalih devéta.

„Jokao se je nad njim.“ (Luk. XIX. 41.)

Iščimo zroke, zakoj se je jokao Jezus nad Jeruzalemom.

Prvi zrok je okornost ljudstva. Jezus ga je sam odkrio z temi le rečmi „Da bi zpoznal i ti, i najbole na té tvoji dén štera so na mir tebi.“ Okoren je bio izraelski narod, ne je šteo poslušati glasü Sinü Božega, zato joče Jezus nad njim. Znamo iz Evangelija, ka je to ljudstvo Jezusi, da njim je od Oltárskoga Svestva gučao, odgovorilo: „Trdi je te guč, što ga more poslušnoti.“ (Jan. VI. 61.)

I tak so delali v celom njegovom življenji, njim je gučao lepe ali ostre reči, njim obetao nébo, ali se njim je protio s peklom, vse edno je bilo poslušnoti ne so ga šteli. Pri bližáva se konec zato mesto Jeruzalema. Nevernost ljudstva Bog ne bo duže trpo. Pridejo neprijatli, obsedejo mesto i je pokončajo. Tisto mesto, štero je bilo glávno njegove domovine, V šterom se več jezzero let hranila prava vera, tisto mesto, V šterom na celom sveti jedino je stala cérkev pravoga Boga i jedino prave daritve se Bogi prikazüvale, to vse je moglo vkrátkom prejeti. Zato joče Jezus.

Ludstvo je okorno bilo, milošč Božih je nej sprijelo, zato pa novih milošč več nej dobilo.

Brez milošče pa nej mogoče dobro delati i slaboga se čuvati. Nej so mogli zato se židovje tüdi. Da so Božega opominaja nej sprijemali, so njemi

vsigdar proti stanjüvali, so miloščo Božc zgübili i prišli so do najglobše hüdobije: morili so samoga Bogá. Záto je jokao Jezus ob drugim. I té drugi joč je bole britek bio kak prvi. Istina žaloštno je zgübiti svojo zemelsko domovino i vredno je joča. Ali jezzero bole žalostno je zgübiti večno nebo po morsenji nebeskoga krala Boga. Jokao je Jezus, ka njegov narod zgübi svojo starodavno domovino za vsigdar, i nebesko na veke.

Jokao se je pa Jezus nad nami tüdi. Joč njem je silo zavolo naše okornosti tüdi. Vido je naprej, keliko se bo predgalo, spovedavalo, pisalo, karalo, večkrat jočič prosilo, naj ostavi mladina nečistost, ples, naj se zatere pijanost, naj mine nočna tepešija, grehšna pajdašija, naj se vkrádjeno blago povrne, vzeto poštenje. popravi i vse zamon. Odgovor na vse to je ošpotavanje dühovnika i okorna grešnost naduže.

Nad Jeruzalemom je Jezus zaman jokao, povrnoli nej so se. Njegove skuzé so njim nej smilenja nego obsojenjë prinesla. Strašna reč! Jezus joče i té joč je Zaman. Gda je pitao pri sodi te nesrečne düše, ka zakaj so nej sprijele njegovoga joča zasluženje, kakša obväpnost, kakši strah i bojazen, kakša pečelina düšnevesti je mogla obiditi te nesrečne. Naša sodba je še odzajaj. Nas ešče čaka pitanje: Zakaj sam jokao za tebe? Mi ešče lejko na dobro obrnemo Jezusove skuze.

Mi ešče lejko spoznamo den svojega pohodnjenja, šteroga je Jeruzalem

nej šteo spoznati. Mi se ešče lahko strsnemo, ešče moremo omečiti svojega srca. Potrebno nam je edno, kaj Gospod naznanja: „Dnes će njegovo reč zašlišite ne obrtdite svojega srca.“ (Psalm. 94. 8.) To je dnes, gda te reči zaslišite, odprite si serce, notri je vzemite, ne bodite duže okorni, ne hodite več po svojoj glavi; sprijmite navuke Kristušove, štere vam po svojoj matericérkvi glasi i ne pravite: Ka je popi briga zato, kak jas živem — ne, ne pravite to, nego vbüдите si v serce joč Kristušov, za vas i poslušnite glas njegovoga slugo.

„Strahšno je priditi v roke živoga Boga“ (Hebr. X. 31.), nam pravi sveto pismo; pa to pismo ne more lagati, zato ka zdržava reči večno pravičnoga Boga. Či je pa strahšno v živoga Boga roke priditi, to je na njegovo kaštigo, te mi slabi ljudje, ki nas eden viher, močno bliskanje, grmlenje že v strah postavi, zaistino mamozrok se čuvati, naj toj strahšnoj sodbi vujdemo. Kak je pa to mogoče? Po smilenosti. Jezus je najme provo „Blaženi so smileni, ár oni bodo vmilenje dobili“ (Mat. 7.) To smilenje kažimo denesnji den. Molimo za okorne grehšnike, darüjmo kakši dar na cerkev, ali siromakom, zročimo kakša zatajüvanja za verne düše v vicah. To smilenje, či je bomo stanovitno skažüvali, nam prirodni prle ali sledkar sad Jezušovih skuz, to je omečanje srca na pravo pokorno življenje i po njem na smileno sodbo.

Kršćanski navuk.

Koliko so vredneskuzé Kristušove? Neskončane vrednosti.

Zakaj? Zato ka so prihajale iz očíh Bože osebe, štera je neskančana.

Bi njegova edna skuza zadostovala za rešenje celoga svetá? Bi zadosta bila.

Zakaj je pa te trpo teliko za nas? Naj posvedoči, ka nas zaistino neskončno lübi.

Boj z Srbijov.

Austrianska i Vogrska monarhija je v Srbijov pismo „Demarš“ (Demarc-he) poslala, v šterom od srbke vlade sledeče žele:

1. Srbska kraleska vlada more ob-soditi propagando, to je tista družtva more razposlati, štera proti Austriji i Vogrskomi delajo.

2. Srbska vlada more obžalüvati to, ka so srbski vojaki tüdi nemir delali v naših krajinah.

3. Srbska vlada more opominati svoje vojake, častnike, i vso lüdstvo, da odsemao kak najbolje ostro bo nastopila proti tistim, ki bi kaj proti Austriji i Vogrskomi delali.

4. Srbska vlada more to zahtevo v uradnom listi objaviti. srbski kral pa po dnevnem ukazi za vojake.

5. Ne dopüsti srbska vlada takših spisov razširitev, štera nameravojo očrbiniti ali razdeliti Austrio i Vogrsko.

6. Včasi zbríše „Narodna Obrana“ imenovano družtvo i ne dopüsti, da bi se pod drugim imenom z nova osnovalo.

7. Srbska vlada more iz šol spravit i vse knjige, štere proti Austriji i Vogrskomi puntajo lüdstvo.

8. Srbska vlada more iz službe püstiti vse tiste častnike, ki so se vdeležili propagande proti Austriji i Vogrskomi. Imena teh častnikov Austrija-Vogrska bo prekdala.

9. Srbska vlada dovoli, da Austria-Vogrska bon a Srbskom preiskavati dala, kaj se proti njej celoti tam godi, posebno za volo morstva trononaslednika našega. Srbska država je dužna naše uradnike v tom deli podpirati.

10. Srbska vlada more hitro prijeti *Tankošič Voislava* majora i *Ciganovič Milana* državnoga uradnika, šteriva, kak je sarajevsko preiskova odkrila, sta se vdeležila one zarote, po šteroj je morjeni v Sarajevi junija 28-ga naš prestolonasledniški par.

11. Srbska vlada more paziti, da se bombe i orožje nalehci ne spravi prek meje v naše krajine. Dužna je tüdi pokaštigati obmejno stražo v *Sabaci* i *Hosnici*, kje so serajevske zarotnike prek meje püstili.

12. Srbske vlada more odgovor dati, zakaj so po morstvi prestolonaslednika v velikih uradni službaj stoječi srbski podložniki tak zagriženo proti Austrii i Vogrskomi gučali.

13. Brez odlašanja je dužna srb-ska vlada našima odgovor dati, či spuni omenjene zahteve, ali nej.

To je bilo zelenje Austrianske i Vogrske vlade do Srbske. To pa zato, ka je v Sarajevi pri sodnji dokazano, da so celo zaroto proti našemi pokojnomi prestolonasledniki v Belgradi naredili, da so zarotnike tam včili strelati, da so njim orožje zdržavnoga arzenala dali, da so je državni uradniki podpirali pri prestopi meje i tak pri doprinešitvi lüdomorstva.

Srbska vlada bi dužna bila julia 25-ga večer do 6 vöre našemi odposlaniki baron *Giessl Vladimiri* zadosten odgovor dati. Odgovor je dani, ali naša Monarhia ga je ne sprijela, záto je pa odposlanik s vojimi uradniki taki odpelao z Belgrada, kaj pomeni, da je mirno stalisče med Srbijov i našov monarhiov pretrgano.

Srbi so do slednje vöre pripravni bili, da naše zahteve spunijo. Ali kak so glas dobili iz *Petrovoga-Sela* z Ruskoga da je rus z francozom podpirao bo, so mir odklonili i se pripravljajo na boj.

* * *

Srbska vlada i kraleski dvor je odpotüvao nanagloma v *Nis* i *Kragujevac*. Peneze v železnih ladaj vozijo v srdino kralevine, zato ka je Belgrad glavno mesto Srbskoga na meji naše države i samo Dünaj voda loči Belgrad od našega *Zmaina* ali *Zimonya*. Celo srbsko vojsko so na boj pozvali.

Kokotov bráv.

Spisao: Mirosláv.

Preci trüden je prišeo domo z beltinskoga senja Kokotov Balaž. Mláda njegova žena, Eva je veselo bežala prednjega pa ga tak obimnola, ka srmák Balaž malo ne düšo zdejhno. Ali ne njoj je zamero. Odsvoje Evice bi on vse pretrpo, ešče skálje bi slobodno njemi na hrbti cepala. Ve sta se tak radiva mela, kak Bog veli. Ze to ne znaménje lübezni, ka sta se zelá, tak ka sta niti strehe ne mela? Zárende máta zdaj tüdi to málo hižičko, pa se vüpata, ka jih va Bog že pomore, čita pridno delala. Delo sta po lübila tak, kak eden ovoga. Zdaj tüdi malo falilo, ka Eva ne pojela Balaža. Srmák se komaj oslobodo ž njenih rok.

— Kašmeto telko lizala, vesi pa nanč odejnoti ne morem — je nazádnje pravo, Evi, kda se že navolo lübezni.

— Takje oča? Ne me trbe? Te me pa že nemaš rad? O vi možki! Zaprva malo ka ne pojejo srmaško ženo tak jo radi májo, za pár mesecov njim že to tüdi ne povoli či je žena pozdrávi, kda odket domo prido! Zdaj že znám, ka si mi na senji tüdi nikaj ne küpo. — Tak je to zandrügim právila Evice, ka se klepotec tüdi bole ne vrti, kak njéni jezik, na zádnje pa tak küsnola Balaža, ka vse pokalo.

Balaž se pa ne zosagao. Nego méрно v žep ségno pa tam nekaj iskao. — Kak štéc

me grajaš Eva, jas te pa li lüdim, pa sam ti na senji li küpo nekaj.

Ka bi mi küpo — pita radovedno Eva — lejhko šifrico pri lecitari? Te boš jo ti jo, meni je ne trbe.

Balaž se pa samo na ráhi smejáo pa vöpótégno edno lončeno, červáto prasé, štero je na hrbti tak šo lüknjo melo, ka peneze lehko notri meteo.

— Za božo volo — se čüdivala Eva — ve si pa ne deca, ka kaj takšega küptješ? Kaj-boš pa z tem?

— Krmila, va ga, pa vzimi koline mela — je odgovoro méрно Balaž.

— Krmila, to lončeno stvár? — se prestarášila Eva. Si pa pijan Balaž ka tak noro gučiš?

— Zenske pa li nikaj ne razmijo — si pogučao Balaž. — Kak pa ka va ga krmila, samo ka nej zi krimoplami pa z repov, nego z penezí: Ka na ma više ostáne, va vse v njega metela, pa kda de pun, te ga bujeva, tak ka ga jas, eli pa ti, či boš vüpela, ga potereš. Z prihranjenih penez pa te ednoga živo brávé küpiva, pa tak va te v zimi koline mela.

— Balaž li si pa čeden — je spregovorila Eva, ki je dozday z čüdivanjom poslušala Balaža. — Jas bom včasi probala či de rad jo té puček. Pred poldnom je bio tü kopinár, pa sam njemi za dve dvajšóici belie odála. — Pa je včasi bežala vomár iskat peneze. Zrob-

ca je je zostukala pa edno dvajšóico notri püstila. Lepo je zcinkalo. Eva je malo ne kam bila odveseljá pa ovo dvajšóico Balaži dála, naj jo on püsti notri. Tak sta obadvá radiva bilá tomi praséti, kak deca. V hiži sta je na omár postavila.

Zdaj še pa te začnolo nabiranje. Štiri Evine kokoši so komaj zadolele nesti. Eva je vse notri zdevala v prasé, ka je za belice dobila. Balaž pa vsaki drugi dén 3 krajcare vrgeo notri. Ráj je menje kadio, naj samo prasé dobi. No pa kda je vero vó dobo, te sta z Evi-cov obadvá püščala notri kakše vékše peneze tüdi, ka sta za živež ne potrebuvalo.

— Brávi je pa valálo. Istina ka véksi ne grátao, samo bole žmeten. Balaž pa Eva sta pa nikaj ne márala či bráv ne razte, ve bi te ga ešče duže mogla krmiti.

Že je malo falilo — Eva je sáma bila domá pa rávno pá belice odálo. Preci jih je mela, ár preminoči tjeden je kopinár ne prišeo. Peneze je včasi na srámbo nosla. Püščala je notri, pa ednok je samo več ne šlo. Trosila je pa ešče dvá petiča správila notri. Liki zdaj je več ne šlo notri nikak. Eden petič njoj je ostao. Preveč veséla je bila ino hitro pokleknoia ino se zahválila Bogi pa sbečala, ka ostáni petič v nedelo v šparavec vrže v cérkvi.

Večer je domo prišeo Balaž. Eva njemi nikaj ne právila. On se pa tüdi pašeo v hižo k praséti. Naprej vzeo svoje pri kajenjeji prišparane krajcare pa je notri ščeo vrčti. Samo

Srbi se vüpažo v Rusi, mi pa v Bogi. Morilce nedužnih pobožnih. ljudih pokaštigati ščemo; tisti narod, šteri je svojega lastivnoga krala i kralico kruto raz mesaro, poštenja moremo navčiti. Nemčija i Taljansko je znamí.

* * *

Povelnik srbske armade vojvoda *Putnik* se je z hčerjov dozdej v Gleichenbergi müdio na vrastvi i julija 25-ga vnoči se pelao domo. V Pešti so ga spoznali i prijali. Močno ga stražijo.

* * *

Imenüvani *Putnik* je iz Vogrskoga rojeni i je bio naš oficér. Sledkar je prestopo v srbsko armado. V najzadnjój balkanskoj bojni se je odlikovao, da ga je krao za vojvodo imenüvao. Toga dobroga takrekoč prvoga srbskoga vojaka tak že v rokaj mamó. V Pešti kak i v Beči se tomi dogodki, ka je *Putnik* vlovlen nezgovorno veselijo. Papoprek ljudstvo povsod kriči li za boj. Vsakoga srce boli zavolo smrti nedužne trononaslednikove i z celov düšov kriči naj se li začne boj i naj se pokaštiga ta hüdobija.

Dijaki vsenčelišča peštinskoga so se z dobre vole zglasili na boj ne njim trebe poziva pošilati.

V Pešti je ljudstvo v slovesnom zprevodi z gorečimi baklami sprejavalo vojake na vulici i trosijo rože na nje pa navdüšeno kričalo: Živio Kral!

* * *

ka ne šlo, kakštée je troso. Zveselim obrázom je šo v kühnjo Evi pravit novico.

— Ti ženska! —

— Ka pa jé — ga pita nedužno Eva, kak ói nikaj ne bi znála, ói rávno je nad klüčovo lüknjo pázila Balaža ka de delao z prasetom.

— Vepa to prasé — začne dale Balaž.

— Ka pa te jé zprasétom? — pita malo čemerasto Eva.

Si njemi nikaj ne delala?

— Ka bi njemi delala? Rávno mám čas se ztvojov dečarijov zabávlati.

— Eva, nikaj si pa li mela žnjim —

— Kaj pa mela? — je djála zdaj že čemerno Eva.

— Či je pa puno; — je pritisno nazádnje vó Balaž.

— Znam pa ne? — je pitala z rahim spehom zdaj že Eva.

— Ej ženska, li si me vkánila. Jaz sam je šteo napuniti, pa si mi naprej vujšla, — je pravo Balaž pa lübleno pogledno svojo Evico.

Eva jezdej vse ovadila. Tak sta radiva bila ka nači ne. Včasi sta dokončala, ka prišestni tjedén ta šla v Törnišče na sanje, kde živo bravé kúpita. Po večerji sta pa bujla lončeno. Skoro dopolnoči sta čtela peneze, ali vsigdár sta 10 ranških pa 43 krajcarov prečtela. Na za té peneze po že lepo prasé dobíta.

Pet novih ukazov je zdaj izdanih, v šterih se tiste odredbe nahajijo, štere državlanom Austrijanskim i Vogrskim prepisejo, kak se morejo držati za časa bojne.

Ne pozabimo, ka so občine dužne, či bi botrebno bilo svoje bolnišnice (špitale) za ranjence prekpüstiti, pozamesniki so pa tūdi dužni v potrebčimodati za vojsko potrebne reči, pri železniških postajaj do pa pazitelje z orožjom obdani i morejo strliti, či na njihovo pitanje opitanec ne da odgovora. Naša krajina preci deleč spada od mesta bojišča i je nej tak ostro vse, kak na meji. Ali paziti moremo zato li, da po neprevidnosti v kakso mrežo ne pridemo. Ki kaj prestopi, v predpisi za časa bojne, pride pred vojaško sodnijo, štera freta ne pozna.

* * *

Naš stari apoštolski kral so se krepko zavzeli za bojno, delajo nemorno celi den, kak nigdar prle nej i so močnoga zdravja. Daj Bog, da bi te sledjen boj diko priniseo njihovoj kraleskoj koroni i stalen mir Austriji-i Vogrskomi.

Glási.

Nova meša je dnes to je drugoga augusta na Tišini, šterov prikaže večnomi Bogi P. Šbül V. iz reda sv. Franciška. Novomešnik je rojen v

Ov Prišestni tjedén sta resan kúpila prasé. Lepo, belo, zdravo ji bilo. Tak sta njemi dvorila, ka ne zapovedati. Ešče vó zrob je vzéo Balaž krüh pa njemi dáó, kda je je tak večér na tratí péseo. Eva je pa vsako vóro poglednola, kda je sáma bila domá. Prasé je pa zahválnó bilo za dvorbo, pa tak raslo, ka drágo bilo glédati.

Eden večér jo tužno prišeo domo Balaž. Čüo je ka v vési pá svinjé ginejo. Eva se tūdi prestráhšila na to novico, pa sta včasi bežala glédat svoje. Nikaj njemi ne bilo, pa zdravo trúskalo kukorico v kopanji. Potolázila sta se. Zakaj bi rávno to prejšlo. Gospon Bog jihva ne de tak kaštigao. Ne, to ne mre biti.

Samo ka človik ravna, Bog pa oprávi. Na trétji dén rano, kda je Balaž na delo šo, jo ponávadi ešče prvle pogledno prasé. Pa kak se zosagao, kda je prasé mrzlo najšeo. Evo so skuzé pobile, pa njemi tūdi ne dosta falilo. — Bog je dáó, Bog je vzeo — je bila jedina reč. — Zakopala sta je. Eva je tužno pitala:

— Ka va pa zdaj?

— Vütra de pá senje v Beltincih — je odgovoro méрно Balaž — pa tam pá lončeno kúpim. De dobro?

— Dobro — je odgovorila Eva — pa sréno polübila svojega možá, ki se tak močno zná vüpati v Bogi.

(Konec.)

Mürskih Petrovcih i je jedini sim svojih starisov.

Vpokoj do šli prvoga oktobra t. l. Vugrinčič Boldizar čerenšovski plebanoš.

Na križovo proščenje Septembra 19-ga namenijo obhajati pédeset letničo svojega dühovništva i po tak zvanój zlatój meši slovo v zeti od svojih vrli farnikov šterih düše so skoro štirideset let oskrbljavali.

Vojake vozijo želenice od vseh stráni. Vnogi naših poznancov so že dobili poziv zabož.

Novi slovenski bogoslovec. V Szombathely-sko semenišče je sprejeti Tivadar Jožef iz Törnišča za bogošlovca.

Vihér, dežovje kratüje letos. Preminoči tjedén bivši veliki vihér je po celój dežéli segao i napravo na milijone kvára pa spoklao tūdi več ljudij. Kak list sühi, tak je metao snopje razno i kotao pred sebov človeka. Starodávno drevje je z korna podro ali pa v stébli na sredi prek vlomo, kak mi kakšo šibico. Gospodárje se stršijo, Ne obvüpajmo, tisti Bog ki deži, bo tūdi toploto dao. Molimo i vüpajmo se.

O ta nesrečna žganica! Z Dokležovja nam pišejo: Kak velko škodo dela dokležancóm smrdeča žganica, je že dostim znano. Žalostno je Pa. ka či ravno tej ljudje že sami vidijo, na kakši kvar njim je té čemér, šteroga s krvavimi žüli plačüjejo, se zato li ne spametüjajo, ka bi püstili tá to navado, štera je šče po časi vse na nikoj spravi. Ždaj so se že tūdi ženske hapile pijančüvati, kak nam to kaže ete dogodek. — Te dneve se je pripečtilo, ka je edna dokležoška ženska šla na njive travo brát. Doma se je prle napila žganice, štera njoj je pa tak pamat zmešala, ka je mimo svoje njive na drugoga njivo odišla brat travo. Mela je že precej kukarice narezane — navékše sama takša betva, štera je zaistino greh bio dol rezati — gda je ednok samo prišeo gospodar te njive tá. Lehko si mislimo, kak sta debelo gledala, gda je gospodar njive pitao to ženko, ka na njegovoj njivi išče, pa zakaj njemi je telko kukarice spokvarila. Na dobro srečo, je té gospodar bio njení nej dalešnji rod, ki je je nej štee v sramoto postaviti pred drugimi, ovači bi se ta jáka dokležanka mogla zagovarjati pred sodnijov, zakaj je šla na tújo njivo kvarit kukarico. — Zaistino jako žalostno!

Zapojo se je dnes tjedén v Čerenšovcih pri „Kobi“ ji tak grdo eden bistričanec, ka so ga mogli na kola vrči i tak domo odpelati.

Duhovne vaje za moške se začnejo v Celji letos avgusta drugoga.

Vtoplenika so najšli v Muri na Tišinskoj meji julija 24-ga. Nepoznami je. Više Martina v Medji murji je tudi najdeni eden, na šterom so ešče hlače kopanske bilé. Tudi so ga ne spoznali.

Smekno je v Trnji arendáš Marič Ivan svojega gospodará Dominko Matjaša v šinjek, ženi njegovoj pa ramo dolvdaro v Lebarvoj krčmi, kda stanjidva svojega sina tám nikaj na red jemala. Krivec je žandarom v roke dáni.

Nesreča pri mlini. Na bratonskoga Forjan Martina mlini se je pred par dnevi zgodila nesreča. Polagali so mlinski kamen na mesto, pa gda so ga zdignoli, je spadno 16 letnomi gospodarovimi sini, Pavleki na nogo, pa njemi jo je zlomo. Spravili so ga zato v Soboto v bolnišnico, gde njemi noga lepo celi.

Velki viher v Ameriki. Z New-Yorka prihajajo glasi, ka je tam preminoči tjedem bio takši viher, ka je celo okolico Hederzona spremeno v püstino. Dosta ljudi je bilo v tom viheri bujtih, zato ka so se hiže podirale. Kvara je več milijonov dolarov.

Nesreča pri strelanji. Pri strelanji proti toči se je ponesrečo v Mihalovcih pri Ormoži črevlar J. Štuci. Strel njemi je vdaró v obraz pa ga je težko rano.

Zapravljivost. Leta 1911. se je v Austro-Vogrskoj državi zapilo 1500 milijonov koron. Ravno to leto se je pa pridelalo v celoj državi strmenoga silja, pšenise, žita, ovsa, ječmena — vse vkúp za 1552 milijonov koron. Lepo gospodarstvo, ka nej?!

Popolna zdržnost opojnih pijač. V državi zapadne Virginije se je sklenola postava, poleg štere je prepovedano vživanje vseh opojnih pijač. Gda se je to sklenolo, so včasi na drugi den bile zaprte vse pivarne, tovarne za žganičo, pa krčme, štere so mele vrednosti do 300 milijonov, pa si po takšem more zdaj iskati 25.000 oseb nove službe. Postava, štera prepovedavle odavanje opojnih pijač, je jako ostra. Što odavle opojne pijače, ali je pa samo ponüvle, njemi je vse zaplenijo pa ga zaprejo v vozo na več let. Či se prestopek ponavlja, to je či koga že drugoč zadobisajo, ka je prelomo postavó, dobi 5 let voze. Vsi tovarnarje pa krčmarje morejo včasi odstraniti vse opojne pijače pa je nišče ne sme shranjüvati, ovači zapadnejo ostroj kazni. Grozne so mogle biti

posledice, ka so je napravile opojne pijače, da so tak ostro nastopili proti njim. (Dober Bog, daj i nam na Vogrskom včakati takse právde. Urednik.)

Raznotere reči.

Stevilo vojakov.

Nemčija ma na sühom za časa 669 bataljonov pešije, 440 eškadronov i 3906 štükov. Austria-Vogrsko 685 bataljon pešakov i 3624 štükov. Taljansko 391 bataljon pešakov, 141 eškadronov i 1432 štükov. Teh trije majo zato vse vkúp gda je mir 1745 bataljonov, 945 eškadronov i 8962 štükov. Šteri ž srbom držijo: Rus za časa mira 972 bataljonov, 636 eškadronov i 3578 štükov. Francoz 656 bataljonov, 370 eskadronov pa 2832 štükov. Srbov, ki lejko v boj idejo vseh vkúp je 324,630, naši pa više milijon brez zaveznikov nemških i taljanskih.

Za krátek čas.

Dober tanač

Krojač (sabo): Zavblo teh nikajvre dnih hlač, ka mi je neščete plačati, vas morem hoditi vsaki tjedem terjat!

Dužnik: Pa mi napravite šče süknjo, ka se vam bole spláča sem hoditi!

Oficer je...

Eden civilist je šteo iti v kasarne, pa ga je pri vrataj stavo za stažo postavljeni vojak ino sta se začnola prepirati, nazadnje je pa civilist zato li šo v vojašnico. V bližini je stao eden oficer, ki je to vido pa je pitao vojaka, zakaj je civilista püsto v vojasnico.

— Vej sam njemi brano, — je pravo vojak, — samo ka mi je gučao osle, krave, bike, tepeše pa se mi je šče popreto s plüskami, te sam ga pa püsto...

— Ali zakaj si to včino?

— Zato ka sam mislo, ka je to brččas oficer, ki se je civilno oblekeo; drugi tak nebi znaó telko bodičesa zgučati.

Najžmetnejše.

Žena: „Povej mi, lübi mož, zakaj podlejo krali že ob dvanajsetom leti korono, oženi se pa šče komaj v osemnajsetom leti?“

Mož: „Zato ka je ležej vladati kralstvo, kak pa ženo!“

Na kolodvori.

On: „Viš, či se nebi ti tak počasi spravala, se zdaj nebi zamüdila vlaka!“

Ona: „Či me ti nebi tak silo, naj se paščim, nama zdaj nebi trbelo čakasi dve vöri na prihodnji vlak.“

Višek.

— Povej mi, prijateo, ali je tvoja žena kaj radovedna?

— Pa ešče kak, vej se je narodila z same radovednosti.

Brezi gledala.

Mankica: „Gda se jaz mujem, poglednem vseli v gledalo, či je obraz zevsema snajžen. Ali delaš ti tudi tak?“

Števek: „Nej; zato ka jaz to vidim na brisači.“

Pošta.

Janez Tivadar. Hvala na lepom pismi. Prosim vase molitve i obhajila. Vsem srčen pozdrav.

Korošec J. Ritkarovci. 10 K. na Marijine liste i 4 K. na Samostan sem dobo. Bog plati.

Novi prorocje. Ne vredno na babje brbotanje drugoga odgovora dati, kak z véselim obrazom dale pisati i siriti novine. Bahji guč — je — kačji žuč. Ognimo se ga.

Lujzi. Mon. Hvala na lepom spoznanji. Moli v moj namen, te prosim. To mi največ pomaga i po zmožnosti tvojoj širi dober tisk naš.

To je tisti stroj

(mašin), z šterim si lahko dosta penez správi ešče tisti kmet, ki samo 2—3 kravi má.

Presvetitve dá

Alfa-Separator R.T.

Budapest, VI., Lomb-utca 11.

